

Eeva Karhunen UNELMA *ntamo*

Unelma

© 2009 Eeva Karhunen

ISBN 978-952-215-076-9

Taitto Make Copies

Kannen kuva Anssi Pulkkinen, Leena Nion ja Jenni Toikan tilateoksesta ”Unelma on toisella puolella”, Galleria Vălivuosi, 2006

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ntamo

2009

www.ntamo.net

Eeva Karhunen

Unelma

Runoja

ntamo

"Katsoin ylöspäin, hengitykseni höyrysi. Tähdet räjähtelivät, haikeus täytti minut. Suolaiset kyynelleet tekivät tutkimusmatkaa poskeani pitkin."

1997

Prologi

Rakkaus voi todistaa itsensä vain yhdessä ainoassa silmänräpäyksessä. Yksi ainoa katse voi kertoa ihmisen olemuksen. Silloin katseen kohteesta tulee atomien energiaa. Rakkaus ei pyydä eikä vaadi, mutta sen he ymmärtävät vasta vuosien päästä kun he kasvavat toistensa yli.

Sukkahousujen silmäpako

Elise on hämmentynyt, Greenwichin ympärillä pyörivät kellot. Vain ilme muuttuu, katseen himmeys kirkastuu ja pelkistyy iloon, sitten kostuu kyynelvirtaan. Pisarat muodostavat sakean lammikon. On vaivatonta matkustaa mantereen kuvioimaa maapalloa, naida hopeasormuksin, odottaa vatsan pyöreän kehän alla sikiötä, käydä ystävän hautajaisissa ja unohtaa itsensä. Silloin tietää elävänsä. On mahdollista nähdä maailma rakenteiden mukaan tai hullaantua. Onnelliseksi tekee merkityksen antaminen kuvalle, keskustelulle tai hengähdykselle. Että antautuu tapahtuvaan. On kaikki syyt olla onnellinen, surullisesti. ”Rakastun olevaan.”

Dyykkaa alku

Tammikuun alussa ei taivaankantta puhkovien tähtien valo näy. Sähkö valaisee betonipihan. Korkeat harmaat talot sijaitsevat merenrannalla. Elise miettii voiko vihreästä ovesta mennä. Nimi on talon kirjoissa. Seinät on maalattu 70-luvun kirkkailla väreillä. Huone on poltettua oranssia. Elise on valvonut yön pahvilaitikkojen keskellä. Nainen tahtoo aloittaa alusta. Miehellä on pyöreät silmälasit ja kauluspaidassa kalvosinnapit. Nainen hymyilee miehelle. He ovat tavanneet kerran, tämä on toinen kerta. Mies ei enää näytä vieraalta. Elise purkaa muutokuormaa ja siirtää sängyn ikkunan luo. Valkoiset raamit kehystävät maiseman. Ennen nukahtamista vuoteesta voi katsella taivasta. Elise peittää sängyn vaaleanvihreällä ja kiipeää korkealla jakkaralle. Jakkara huojuu ja nainen ripustaa verhot. Vihmoo, lumihietaleet kuvioivat maan. Nainen pinoaa kirjat seinänvierustaan. Hän on tullut jäädäkseen.

Jääkaapin filmirullilta

Kello on yhdeksän. Hän lähtee ulkomaailmaan ja kulkee vastavirtaan. ”Millaista olisi elää kaupungissa, joka hengittäisi jokaisen ihmisen ajatukset ääneen?” Elise herää ovenkäyntiin. ”Jos minä sanon huomenta, kuka toivottaa hyvää yötä?” Vastaheränneenä nainen sukii punaisia hiuksia pitkin päätä, hieroo silmäkulmaa. Paperivalaisimen keila on valkoista valoa. Korkeasta kaapistosta löytyy mustavalkokuvia. Yhdessä linnunluinen hahmo nojaa tummalautaiseen seinään vanhanmallinen lakki päässä. Silmät ovat kirkkaat ja auki. Silmät eivät luovu. Elise selaa tarkkaan rajattuja valokuvia nopeasti kuin varas. Tunnit unohtuvat. Nainen pitää reunoista niin, ettei sormenjälkiä jää pinnalle. Mies aukaisee oven. Elise heittää kuvat takaisin leijuvaan pölyyn.

Sillä aikaa

Elise hyräilee, ettei joudu kuulemaan hengitystään. Nainen korjaa vaatteen ja pistää sormeen hiilihankomaisella parsinneulalla. Punainen pisara pulpah-
taa sormenpäältä. Mies istuu kapakassa ystävien kanssa. Ystävät ovat hyeena-
lauma. He ovat ehdottoman valveutuneita ja pehmentävät kaikkea sillä tiedolla,
että populaarikulttuuri rakastaa juuri heitä. Lasinpuhaltaja aukaisee kirjeen
pyöreälle pöydälle. Sitä luetaan kuin ystävän päiväkirjaa, jonka hän on jättänyt
makaamaan lattialle. Tuntemattomalla naisella on punaiset kynnet pieniä kuin
laatikot. Hän kuljettaa sormeaan riviltä toiselle ja paljastaa pelottavan tasaisen
hammasrivistönsä. Suu on naurava aukko. Nainen tarttuu paperia keskeltä ja
repii ja tunkee sivut metalliseen tuhkakuppiin. Punakyntinen nainen polttaa
paperia savukkeella. Hän viipyy ennen seuraavaa keuhkontäyttyä. Elise hyrisee
surullista melodiasa.

Eeva Karhunen

on opiskellut sana- ja esittävää taidetta, kirjoittanut palavaa paperia, julkais-
sut Kerberoksessa ja Kirjossa, ja blogaa osoitteessa sanasanasta.blogspot.com.

Unelma

on Eeva Karhusen esikoisrunokokoelma.

Eeva Karhunen UNELMA *ntamo*